

Vandring bland byggnader på Klinten

En av de varma försommarkvällarna träffades drygt 40 medlemmar i Visby innerstadsförening på Kyrkberget. Jan Luthman var inbjuden för att berätta om små och stora byggnader kring Klinten i Visby.

Jan började med att berätta om domkyrkan som började byggas 1170 och invigdes 1225, då tillhörande Linköpings stift. 1572 blev Visby eget stift. Vi fick många detaljer kring byggnationen och var inspiration till dess utseende kom från.

På 1830-talet lades kyrkogården ner och många av de gamla gravstenarna placerades längs med klintkanten.

Vi lämnade Kyrkberget och gick in bland gränderna på Klinten. De små bulhusen kan anses vara

en tidig form av mobila hem. Byggtekniken gjorde att husen kunde demonteras och flyttas till ny plats. Norderklint, som ända in på 60-talet var ett fattigområde, är rikt på små bulhus. Ofta är de reveterade så att bulorna inte syns. Vi fick också en liten inblick i runskrift och hur rester av skriftspråket finns kvar än idag.

Tillbaka till de stora byggnadsverken, ringmuren, som anses som världens äldsta svartbygge. Brunnporten är en senkommen öppning i muren. Den kom till på 1860-talet för att de boende på Klinten skulle kunna komma ut och hämta vatten i brunnen som fanns i gravarna. 1870 slutade man låsa portarna i muren på kvällarna och befolkningen kunde prome-

TALADE. Jan Luthman berättar om gamla byggnader.

nera in och ut som de ville. Jan Luthman avslutade sin spännande berättelse med dikten "Romanska Bågar" av Tomas Tranströmer.

Agneta Emmervall